Ч. 133 (11.386). Львів, неділя 17. червня 1928. Pocztowa opłata zapłacona ryczałtem. Рік XLVI.

ДІЛО

ВИХОДИТЬ ЩОДНЯ РАНО

РЕДАКЦІЯ І АДМІНІСТРАЦІЯ: Львів, Ринок ч. 10, II. пов. — Конто почт. щадн. 143.322. — Адреса для телеграм: „Діло", Львів. — Гол. Редактор приймає від 11—12 год. передполуднем. Рукописів не звертається.

ПЕРЕДПЛАТА: Місячно: в краю 4·50 зол. — За границею: В Америці 1 долар, Франції, Голяндії, Бельгії 20 фр. фр., Італії 7·50 зл., Німеччині 7·50 зл., Швайцарії 5 шв. фр., Чехословаччині 30 ч. к., Румунії 150 леїв, Болгарії 7·50 зл., Австрії 7·50 зл. — Зміна адреси 1 зол.

Телеф. Редакції: 29-41. „ Друкарні: 29-26. — В СПРАВІ ОГОЛОШЕНЬ ЗВЕРТАТИСЯ ДО АДМІНІСТРАЦІЇ. — ЦІНА ОДНОГО ПРИМІРНИКА 20 сот.

Найбільша більшовицька невдача.

Львів, 16. червня 1928.

Увага цілого світа спрямована на події в Китаю. Не дивно. Адже здобуття Пекіну полудневою китайською армією і відступ маршалка Чанґ-Тсо-Ліна до Манджурії є подією величезної ваги, подією, що означає великий крок в напрямі опанування краю елементами щиро національними, чисто самостійницькими.

В китайській війні, що ведеться вже кільканацять літ, було досі немало всяких несподіванок, головно стратеґічних. І нераз бувало таке, що вожди й команданти поодиноких армій перекидалися через ніч з одного політичного табору в другий, переходили до своїх противників, щоб за якийсь час вести проти своїх недавніх союзників — нову партизантську війну. Тому треба дуже уважно й обережно оцінювати ту ситуацію, що витворилася біля Пекіну в двох останніх тижнях, а на всякий випадок передвчасно думати про повний розгром і ліквідацію дотеперішнього володаря північного Китаю марш. Чанґ-Тсо-Ліна.

Цей небезпечний ватажок, хоч побитий і тяжко ранений, є все ще грізним суперником для полудневої армії. Бо він відзначається просто незвичайними організаційними здібностями і небувалою силою волі. Якщо він виздоровіє, то матиме над своїми противниками ту перевагу, що буде сам один і не буде боятись ніякої зради, ніякого підступу у свойому таборі. А тимчасом у таборі його противників прийде скорше чи пізніше до незгоди й ворожнечі, от хочби при поділі впливів і становищ з приводу перемоги, яку і так приписує собі в заслугу аж кількох вождів полудневих військ. З того погляду становище цього талановитого вождя тільки на перший погляд таке безнадійне.

В якому напрямі розвинуться дальші події в Китаю, важко нині сказати. Але цікаво відмітити на отсьому місці, що в китайській революції в останніх тижнях діяльність представників і агентів СРСР нічим не зазначилася. В цих превважних подіях СРСР не тільки не мачав своїх пальців, а просто абсентувався. Яка тому причина?

Без сумніву, СРСР присвятив дуже багато уваги подіям у Китаю, до чого пхала його ненависть до Анґлії з одного і надії на зреволюціонізування 450-міліонового народу й використання його для своїх імперіялістичних цілей з другого боку. Більшовики вірили, що новий Китай, сформований при їх допомозі, стане вірним і сильним їх союзником на Сході і поможе їм викликати всесвітню революцію. З тою вірою московський уряд піддержував з усіх сил незалежницький рух, якого центром став був Кантон і всю свою ставку поклав на вождя полудневої армії Чанґ-Кай-Шека.

Одначе більшовики завелися в своїх надіях на цілій лінії. Кантонці користали з їх допомоги дуже довго, але як тільки поросли в піря, змінили відразу орієнтацію і виступили безпощадно проти комунізму і його представників: більшовицького посла Бородіна, що в один час був потентатом у цілім полудневім Китаю, вигнали, його заступника (віцеконсуля) повісили, а після того розстріляли тисячі більшовицьких агентів і власних горожан, що спочували комуністам.

Так скінчилася ставка Москви на полудневу армію, на революційний Кантон, з яким більшовики мусіли остаточно зірвати всі взаємини. Одночасно з тим упали всі ті впливи, які мали більшовики в Китаю і розвіялися ті вигляди, які вони привязували до дальшого розвитку китайських подій, якби вони йшли були по їх лінії.

До дипльоматичних невдач на заході, яких більшовики зазнали вже немало, прийшла отсе нова, найбільша їх невдача за останні роки: повна затрата впливів у Китаю. СРСР найшовся тепер поза китайськими випадками, на яких хід він не має нині найменшого впливу.

„Olleschau" НАЙКРАЩІ З УСІХ!!! ТУТКИ та ПАПЕРЦІ „OLLESCHAU". Ґенер. представництво на Польщу: Львів, Казимирівська 35. 2417

Обезпечуйте своє життя і життя своїх родин виключно в Товаристві „КАРПАТІЯ" 2308а) ЛЬВІВ, Руська 18. 2—3

Ruston & Hornsby, Ltd.
Lincoln (Анґлія)
Фабрики в Lincoln, Stockport і Grantham
(основ. 1815 р.)
СПАЛИВНІ МОТОРИ
на ссаний ґаз, ропу і всілякого рода паливо, до промислу або до світла.
МАЛІ МОТОРИ
сталі і перевозові до рільничих цілей і сільського ґаздівства.
ҐЕНЕРАЛЬНЕ ПРЕДСТАВНИЦТВО:
„SAIR" Sp. Akc. Wydział Techniczny,
Warszawa, Plac Żelaznej Bramy 2.
Telefony: 526-01, 526-02, 526-03, 526-04, 526-05.

Рижські договірники.

Національно-політичні змагання українського народу й більшовицько-польська реакція.

Виступи українських послів у бюджетовій дискусії польського сойму, а в першу чергу промова голови Українського Соймового Клюбу д-ра Дмитра Левицького найшла широкий відгомін в радянській і польській пресі.

Майже всі пресові органи Рад. України відгукнулися на цю промову. Київська „Пролетарська Правда" з обуренням піднесла, що голова У. Н. Д. О. поставив українську справу в той спосіб, що немає ніякого сумніву щодо неприєднаного становища українських політиків до СРСР. Твердження д-ра Дм. Левицького, що українська справа є міжнародньою справою, є в першу чергу звернене проти єдности СРСР. Розуміється, робітничо-селянські маси Радянської України ніколи не допустять до відірвання України від СРСР, а польські(?!) пляни стрінуться з рішучим відпором.

Харківський „Комсомолець України" коментує промову д-ра Дм. Левицького в той спосіб, що висунене ним домагання ревізії східних границь Польщі не лише не є рівнозначне зі змаганням відірвати українські провінції від Польщі і приєднати їх до Рад. України, але — навпаки — є воно перш усього звернене проти єдности СРСР.

Радянська реакція на виступ голови українського парляментарного представництва не обмежилася до преси. Зареаґував на неї і голова Раднаркому УСРР Чубар, використовуючи для свого виступу Всеукраїнський зїзд робітників освіти в Харкові. В суботу, 9. ц. м. зясував Чубар міжнароднє становище Рад. Союзу та вказував на ті небезпеки, які загрожують мирному радянському будівництву. Очевидно, одною з тих загроз і то досить значною є виступ Дм. Левицького на терені польського сойму.

„Він (д-р Дм. Левицький) говорить, що Польща повинна заопікуватися (?!) про звільнення України від московського чобота. У цього, так би мовити, політичного діяча хватає нахабства говорити так від імени українського народу. На Західній Україні знущаються над трудящими українцями, а цей „представник" сойму, нібито представник українського народу, пан Дмитро Левицький лицемірно говорить, що Україна повинна стати незалежною при підтримці(?!) польського фашизму, що зветься демократією. Нацменшости у Польщі не мають змоги вільно говорити своєю рідною мовою, розвивати свою культурну. Пан Левицький про це мовчить. Скільки українців голосувало за обрання його до сойму, щоб він мав право говорити від імени 30-мід. народу України про створення буржуазної України, про повернення влади поміщикам і капіталістам? Левицький на це не має ніяких підстав.

30 міліонів українців трудящих, робітників і селян утворили свою робітничо-селянську радянську владу й утворили великий союз рівноправних республик, що репрезентує дійсну волю мільйонів трудящих України. Тільки радвлада піклується про дійсну незалежність українського народу, про вільний розвиток української культури. Пан Дмитро Левицький говорить, що історія, мовляв, іде такими шляхами, що Україна відривається і відірветься від Росії. Від Росії царської Україна відірвалася давно, але Радянська Україна є й буде звязана братнім союзом з іншими радянськими республиками, являючи разом з ними єдину пролетарську державу — СРСР, — опору трудящих в їх боротьбі з імперіялізмом усього світу.

Левицький, нібито виходячи з інтересів трудящих, говорить, що Польща повинна потурбуватися про звільнення України з гарматами й кулеметами. Це значить, що почалась би війна. Залити Україну кровю робітників і селян, — ось до чого закликає пан Левицький, який нібито піклується за добробут трудящих. Ганьба таким діячам, що готуються так захищати інтереси українського трудящого люду. Ми ще побачимо, що скажуть дійсні трудящі Зах. України тому „представникові", який у польському соймі виступає з пропозицією, щоб українці Зах. України в лавах імперіялістичних армій пішли на Рад. Україну боротися за домагання Дмитра Левицького. Ні, не буде цього. Цього він не дочекається".

Радянський консуль у Львові п. Лапчинський говорив недавно про потреби доброї і вірної інформації. Як виглядає та „вірна" інформація в радянському приноровленні, свідчить про це клясично-демагогічна промова Чубаря. Ми є того погляду, що політична грамотність й елєментарна чемність, навіть в поведінці з противниками, обовязує навіть голову Радиаркому України. Тимчасом поплечник Москви на Україні користується відірванням України від цілого світу й монополем брехливої більшовицької преси, щоби гнути вічево-демагогічні теревені про пропозиції польському фашизмові визволити Україну з гарматами й кулеметами, про дбайливість радвлади в справі незалежности українського народу, про братній союз з рад. республиками й інші захватницько-експльоататорські наркотики, підправлені комуністичною сахариною. Найцікавіше, що п. Чубар ставить питання про те, скільки українців вибрало д-ра Дм. Левицького до сойму, забуваючи поставити аналогічне питання до себе і всієї „робітничо-селянської влади" на Україні. Кілько українців вибрало Дм. Левицького й інших українських послів, — про те знаємо відповідні цифри, хоч і пофальшовані в некористь українців, але справді цікаво було б знати: скілько українців обрало п. Чубаря на становище голови Радиаркому — не українського, тільки Радиаркому України? Без пересади можна ствердити, що д-р Дм. Левицький на основі відданих на нього голосів має більше моральне право промовляти в імени „30 міліонів українців трудящих", ніж десигнований Москвою Чубар.

Як представляється „союз з польським фашизмом", нехай говорить про те хоч би стаття „Варшавянки" [illegible]

†

З ПОХОВСЬКИХ
ЮЛІЯ ЛОПАТИНСЬКА
ЖІНКА св. пам. катехита

упокоїлась в Бозі по довгій і тяжкій недузі в 59. році життя заосмотрена Найсв. Тайнами дня 14. ц. м. Похорони відбудуться в суботу дня 16. ц. м. в год. 4. пополудні з дому жалоби при вул. Баденіх 12. на Личаківський цвинтар, на які запрошують кревних і знайомих спечалені

МУЖ І ДІТИ.

ського Клюбу пос. Дмитра Левицького, виголошеної дня 30. травня ц. р. і пізніших заяв инр. пос. Серветника дня 5. ц. м. виходить, що панове українські посли змагають, як кажуть, легальним шляхом, відірвати від річипосполитої Сх. Галичину, Волинь, Підляша, частину Полісся і т. д., і зєднати ті землі з неіснуючою Великою Україною, бо решта України находиться ще в радянському ярмі. Не бракує й таких українців, які Сх. Галичину і Волинь з приналежностями, не чекаючи на Велику Україну, приєднали би до Рад. України... Правда, незалежницькі змагання українців зустрічають спротив еміграційних прихильників: єдиної й неподільної Росії, але та третя Росія є така далека, що всіх може погодити становище комуністів, які всю річпосполиту, як вона довга і широка, віддали би якнайскорше під опікунчі крила московського робітничо-селянського уряду з комісарами на чолі, які не є ані робітниками, ані селянами. Панове українці й білоруси пішли в соймі за далеко. Відчиняє то очі громадянства, яке починає бачити сутність справи і причини розхвалення українських провідників. З тими людьми нема тем до розмови. Польська держава має обовязки супроти своїх словянських меншостей, але ті обовязки повинна виконувати, не оглядаючись на провідників і не входячи з ними в ніякі переговори. Над гамором і декляраціями, що заносять державною зрадою, польська політична думка повинна перейти до денного порядку. У відповідних умовах вони можуть цікавити тільки прокуратора".

На рижському кордоні зійшли. я представники Радянщини й Польщі, договорившись до поділу українських земель. І тепер вони цупко тримаються рижського кордону і рижського договору. Чубар навіть дорікає пос. Домбському, який говорив про можливість порозуміння між польським й українським селянством у якійсь казочній будучині, що — мовляв — як він сміє таке говорити, таж він „підписував у Ризі договір з представниками Радянської України"!

Промову д-ра Дм. Левицького оцінюють радянсько-московські чинники, які панують над Наддніпр. Україною при допомозі своїх висланців, поплічників і російсько жидівського міського елементу — як „союз з польським фашизмом", а польські імперіялістичні чинники — як „союз з комунізмом". У дійсности сходяться вони дружньо на рижській лінії. Очевидно, змагання українського народу, змагання України не йдуть ні по лінії Москви (і її філії: Харкова), ні по лінії Варшави. Український нарід хоче бути повноправним господарем на своїй землі і розвиватися не лише культурно, але й економічно та політично, використовуючи для себе і для своєї території всі матеріяльні засоби української землі і всі сили великої української нації. Ось що є основне, а не такі чи інші балачки й погрози усоюзнених в Ризі Москви і Варшави.

Наймодніші Фуляри, Маркізети, бавовняні вироби фантазійні Крепдіси, легкі вовнянки, поручає в величезнім виборі фірма
АНТОНІЯ УВЕРИ
Львів, вул. Галицька 10.
Ті самі новости у філіях: в Стрию, Дрогобичі, Тернополі і Тарнові.

Свято культури.

Як витала Ольгу Кобилянську Золота Прага

Дня 28. травня переїздила Ольга Кобилянська через Львів на лікування до Франценсбаду. На львівському двірці привитали її п-ство Бурачинські, Цегельські, Герасимовичі, п-ні Кордубова, відпоручниці жіноцтва п. Федорчукова і Макарушкіона й акад. Студинський. Сердечна розмова тривала повну годину. В тому самому поїзді вертав із свята Осоадінеум проф. чеського університету д-р Юрій Горак.

У Празі привитала нашу письменницю, що їхала в товаристві своєї братової, широка українська репрезентація з головою Українського Академічного Комітету для міжнародньої духової співпраці при Лізі Народів, д-ром Олекс. Колессою на чолі, що дав почин до уладження святочної Академії в честь Кобилянської, яка відбулася у Празі дня 2. червня 1928 р. в годині 6. вечером.

У прегарній Гергровій салі чеського Репрезентаційного Дому зібралося українське громадянство в комплеті, а поруч нього у значній скількости чеське жіноцтво та чимало чеських учених і письменників, що прибули на свято, щоби зложити поклін великій українській письменниці. Ольгу Кобилянську привитано при вході на салю грімкими оплесками, а Український Академічний Хор відспівав пісню буковинця Воробкевича: „Звеселяймо разом браття".

З черги привитав Ювилятку ректор Українського Вільного Університету, д-р Ол. Колесса словами:

„Високоповажана і всім нам дорога Пані!

Я щасливий, що можу Вас повитати іменем Українського Академічного Комітету для міжнародньої духової співпраці та сполучених із ним українських високих шкіл і наукових товариств, що можу Вас витати тут у старославній, овіяній історичними споминами, золотій Празі, в серці чеської землі, що отворила свої гостинні ворота для Українського Університету й інших українських високих шкіл для українських наукових товариств і української молоді — і яка й нині гостить нас у прегарних салях свого Репрезентаційного Дому.

Д-р Бронислав Овчарський
ординує 2323 [illegible]
у внутрішніх недугах у літнім сезоні
в Криниці під „Тополями".

Недавно святкували ми ювилей Вашої сорокалітньої літературної діяльности — але без Вас; линули ми до Вас лише душею, а тепер, витаючи Вас між нами, переживаємо цей Ваш ювилей з подвійно піднесеними почуваннями — при участи чільних представників братнього чеського народу.

Витаємо Вас прилюдно, хоч знаємо, що це не відповідає так добре може знане Вашій великій скромности і мімозній ніжности, хоч знаємо, що Вашою постійною товаришкою і матірю Ваших крилатих дум була самота.

Поруч тої творчої самоти була ще і друга самота ледяна і грізна, якої Ви одначе не боялися, а про яку згадувала сучасна Вам поетка не до Вас, але немовби до Вас звертаючись:

Куда ти, сестро, смілий лет звертаєш?
На новий шлях? А чи ти не знаєш,
Що там тя холод самоти пройме?
Покинь новий, на вдоптаний звертайся,
Забав і сплетень кормом лиш кормися,
А то тя світ ледачою назве...
Ледачою? І за що? — ти спитаєш...
— За те, що духом світ весь обіймаєш,
Що хто лиш чоловік, для тебе брат,
Що серце кращої всім прагне долі,
Що бунту повне проти самоволі,
Що людські рани всі його болять...

Ви не лякалися тої холодної самоти, яка Вас окружала з перших почин Вашої літературної творчости. Ви не зважали на товпу, на банальні пережитки заскорузлости. Ви мали відвагу йти своєю дорогою, тим новим шляхом, що підіймається в гору, все вище і вище, на ті незаймані сонячні вершини, звідки видно далеко поза рідну країну — куди доходили чисті, перші бурливі подихи европейської мисли нових літературних прямувань, великого нового мистецтва — звідки Ви побачили широкі моря безсмертної, вічної краси. В тому морі краси Ви купалися — поринали і сплитуючись душею з природою, добували Ви

МАРІЯ ДОМБРОВСЬКА.

Шкільний страйк*).

Редакція „Сучасної жінки" звернулася до мене за статтею в справі шкільного страйку. Написати статті не вмію, бо обєктивна сторона тих важних подій мені за мало знана. Отже постараюся бодай коротко оповісти, що я сама тоді пережила, а може ті спомини не будуть лише моїми. Може богато з тих, що були в тому часі такі молоді, як я — віднайде в тих рядках історію власних переживань.

Було це в гарнім провінціональнім місті, що лежить над рікою серед великих старих дерев. Вчилася я там у польській приватній школі. Не знала я патріотизму в розумінні ненависти і бунту. Ті почування обовязували мене лиш на лекціях історії Польщі. Поза тим в нашій школі здавалося нам, що Польща вже давно самостійна. Все там дихало вичливістю до світа, до людей, до життя. Ті почування заволоділи і мною, а заволоділи тим легше, що я вже з природи така була.

Рідкі візити російського інспектора в тій нашій школі брали гумористично; учительками російської мови мали ми все лагідні, добрі особи, які властиво соромились того, що належали до пануючої раси; учителька німка була незвичайною постатю, якої память заховаю в серці до кінця життя. В тих обставинах ніщо не стояло на перешкоді, щоби подивляти те, що у німців і росіян було гідне подиву. Тому німецька і російська поезія будила в мені стількиж ентузіязму, що й польська.

Коротко кажучи — мої перші шкільні літа були найкращою ідилею, а перша стріча з гнобителями мого краю відбувалася на полі безпосередніх взаємин людини з людиною в безінтересовній площині артистичної краси.

Та мовби на те, щоби життя вже тоді навчило мене, що ідилею жити не можна, що треба перетерпіти те все, що терплять інші — родичі рішили несподівано віддати мене до російської гімназії. Це тому, що моя школа вривалася на четвертій клясі, а до Варшави було далеко.

Не смутилася я. Я була цікава пізнати життя, мені здавалося, що це неначе новий цікавий досвід, неначе виїзд в заграничні чужі сторони.

Але ледви минуло кілька тижнів, побачила я, що я попала в страшну пастку без виходу. Не хотіли мене нічого навчити, хотіли мене на кожнім кроці лиш *упокорити*. Калічено в мені невпинно те, що є ознакою людськости — *гідність і свободу*. Досі почування гідности і свободи проявлялися в мені так вільно, що я їх не відчувала, як не відчувається здоровля. Тепер зазнали вони зранень, які не далися вилічити, але які помогли мені зрозуміти, чим є для людини гідність, честь і скарб над скарбами — воля. Піддалася я природним і зрозумілим в тім випадку почуванням. Стала я ненавидіти тих, що хотіли вбити в мені суть і основу мого життя. Стала я горячково мріяти про волю.

Я не знала, що визволення вже надходило. Була я в середовищі гімназійної молоді новиком і держалася осторонь. Не втаємничували мене в змову, яку загадували старші товаришки в порозумінні з молоддю цілого краю. Але день визволення прийшов і для мене щасливої, так само як для тих, що над ним працювали. Мука із перебування в щораз більше ненависній школі мала тревати не цілого пів року.

Моя память не може вже означити дня, ані навіть місяця, в якому зачався незабутній шкільний страйк а бодай, коли зачався у нас. Одначе знаю, що тоді була зима, кінець січня чи лютого. Здається мені, що того самого дня або кілька днів раніше відбулася в місті, не знаю вже яка з черги, мобілізація резерв на японську війну. Люди були божевіллям тої війни обурені, а в нас говорили голосно, що Росія — це велитень на глиняних ногах, що незабаром завалиться.

В гімназії зачалися лекції того дня як звичайно. В клясі царила мертва сонна тиша. Не дрімала лиш як здавалося, товаришка Ванда Пйонтковська, що сиділа біля мене (а в її очах видно було горячкове очікування) та московки, що сиділи біля вікна. Були прегарні дівчата, повні тої жіночости, що розбуджує неспокій, а що є прикметою росіянок. Пахли вони здалека найкращими перфумами і робили спокусливі міни до вчителя, величезного, блідоволосого і червонощокого хлопчиська, що порскав і ступав по клясі неначе нормандський кінь у вальцотах. Асистувала тому всьому клясова дама Ляцькая, що виглядала неначе лялька набита трачинням і прикрашена восковим лицем, що не було в силі передати якихнебудь людських почувань.

Нагло пройшов крізь будинок якийсь непонятний гук, що, як здавалося, розлупав мури від гори до долини. Рівночасно зачали звеніти порозбивані шиби, а невиразний шум перемінився в страшний збірний крик. Це вдерлася молодь з мужеської гімназії до нашого шкільного будинку.

Дальші події відбувалися як у сні. Двері нашої кляси затряслися як ударені вихром. Штивна клясова дама вінила на своїм стільчику, якби хто її несподівано розпоров і висипав трачиння. Москаль велитень заколихався і присів на степені катедри, гарні полковниківні і губернаторівні запіяли: „Нас убють!"

Чи ціле товариство у памороках остало в клясі, чи запалося під землю, не знаю — для мене перестало істнувати.

Не знаю також, в який спосіб дісталася я в тім хаосі до своїх річей ані в який спосіб вибігли ми цілою юрбою на вулицю. Знаю лише, що від хвилі, коли Ванда Пйонтковська ще в клясі крикнула: „Геть з царською московською школою, хай живе польська школа!" — всі ми кричали без памяти, без віддиху те саме.

На вулиці нас не здивувало, що ціле місто стало дуба. Нам здавалося, що наш крик мусить порушити небо і землю, а не то людей. Ми не думали над тим, що тисяча інших причин викинула ту чорну хвилю юрби, що від неї кипіло на площах і вулицях.

Не знаю, чи тоді було тепло, чи холодно; мусіла бути відлига і сонце, бо памятаю, що звідусіль плили ніби золотисті струмочки.

Знаю, що довго-довго йшли ми на переді, мов запряжені до величезного невидного ридвану. Знаю, що юрба, що нас окружала, зразу шелестіла і шуміла мов крига на зібраній ріці, а опісля співала:

Знімім сміливо прапор до гори,
Хоч стихій ворожих буря бє.

Знаю, що над нами лопотіли прапори, що драґони стояли на рогах вулиць, що попри них ми плили, мов кипячий окріп.

І знаю, памятаю, що ми не боялися, що ми несвідомо були такими, як той лев, що про нього співає псалом:

На льва страшного без вагання сяду
І дива-дракона візьму в свою владу...

Такий то був той день, в якому я перший раз пізнала, чим є доборьба і воля.

З польського переклав Г. Г.

*) Kobieta Współczesna N. 20, з 13. травня 1928.

в глибини дорогі перлини для рідного письменства.

Розширивши свої власні мистецькі овиди, розширили Ви й обрії нашої літератури, переломили межі етнографізму, що начав був уже у нас вироджуватися в шабльон.

Ви впровадили до нашого письменства цілий ряд глибоко продуманих психольогічних мотивів і вказали нові мети для культурних змагань не лише занедбаного під оглядом духовим жіноцтва, але поставили й тривкі ідейні дороговкази для цілої української суспільности, ведучи її в країну повної, свобідної, живої, вільної людини.

Силою Вашого духа, Вашої творчости Ви переломили ледяну кригу самоти.

Нині Ви не самі, нині Ви належите до цілого українського народу і знаходите живий відгомін в цілому Славянстві, і поза його межами.

Витаємо Вас цілим серцем як нашу гордість, нашу славу.

Хай побут на чеській землі, серед приятельської атмосфери, серед братнього народу, скріпить Ваше здоровля і додасть Вам нових творчих сил!

Хай ця Божа іскра, яку Доля вложила до Вашої душі, ще довго нам присвічує, так як досі, чи то нашіп містичним сяєвом як алябастрова лямпада, чи то плесеринми красками райдуги.

Хай Вам добра Доля дасть іще багато таких мистецьких перемог, які Ви осягнули Вашою незабутньою „Битвою", хай ще довго, довго з Ваших творів промовляють до нас **ex profundis** сильні гомони Рідної Землі.

А передовсім бажаємо Вам, щоб скріплене здоровля настроїло Ваш природний вільний від сентименталізму, глибокий ліризм на радісні, бадьорі мотиви, та щоб Ви їх красою чарували ще многі, многі літа людські серця на славу рідного народу, цілого Славянства і цілого людства!

Витайтеж нам сердечно!"

Промову покрито грімкими оплесками в честь Ювилятки. Потім виступив на естраду заслужений буковинський громадський і науковий діяч, акад. Степан Смаль Стоцький, що виголосив прегарну під оглядом змісту і форми промову „Поклін Кобилянській". Якась безмежна тута та рівночасно бадьорість лилася із слів поважного бесідника, а враз із ними глибока віра в незмирутість цеї ідеї, для якої він і Кобилянська спільно на ріжних полях працювали. Не даром з уст слухачів полинули оклики: „Най живе і кріпиться зелена Буковина!"

Щиру й палку промову в честь Письменниці виголосив д-р Юрій Горак, що привитав її від Славянського Семинара Карлового Університету, почім одна з чеських пань виголосила прегарну промову від чеського жіноцтва і від Чесько-Словацької Жіночої Народньої Ради. При слалo ще чимало привітань від наукових і літературних діячів чеських, так що свято прибрало характер не тільки українського, але й чеського національного свята.

На закінчення Академії промовив щераз ректор Колесса до зібраного громадянства словами: Вельмишановна І дорога наша Ювилятка так зворушена несвікуваними для неї великими і горячими проявами симпатії, що не знаходить добірних слів, щоб подякувати щиро всім учасникам нинішньої святочної Академії. Вона уповажнила мене, щоб я був речником її почувань вдячности. Дякуючи цілою душею заступникам і членам рідного, українського громадянства — з особливим натиском уповажнила мене подякувати сердечно представникам і представницям братнього чеського народу за ті, такі милі для неї прояви щирої приязни і признання — і на всі побажання. Вона уповажнила мене теж з нагоди близьких десятих роковин здобуття самостійности висловити її іменем н. президентові Масарикові повні глибокої пошани, найщиріші побажання, щоби чесько-словацький нарід поступав у дотеперішньому скорому темпі світлого розвою — на зустріч великій і славній будучині!"

Відспіванням народніх гимнів, чеського, словацького й українського закінчено святочну Академію. 3-н

З парляментарної арени.

(Власні телефонограми з 15. червня 1928)

ПРИНЯТТЯ БЮДЖЕТУ У 3-МУ ГОЛОСУВАННІ.

(ік) Сьогодня відбулося 3-те читання бюджету. На початку представники клюбів складали заяви. Пос. Вознецький (Визвол.) заявляє, що бюджет має консумпційний характер і не бере під увагу інтересів дрібного селянства. Робить залежним становище свого клюбу при голосуванні над бюджетом від приняття поправки про вставлення до бюджету 100 міл. як допомогу дрібному селянству. Таку саму заяву складає пос. Домбський від Стр. Хлопського. Пос. Звежинський (ЗЛН) узалежнює становище ендеції від приняття поправок, звязаних із урядничою справою. Пос. Грінбаум заявляє, що Жид. Клюб, залишаючи наразі на боці своє відношення до уряду, з моментів річевих змушений голосувати проти цілого бюджету.

Інцидент з пос. Західним. Марш. Дашинський про українську географію і заява Українського Клюбу.

Пос. Західний (без клюбу) починає складати якусь свою заяву від якогось соціяльно-революційного представництва як репрезентації Західної України. В цьому місці перериває йому марш. Дашинський такими словами: „Західна Україна є на схід від Збруча, поміж Київом а Збручем. Перший раз чую, щоби ви були послом звідтіля. З огляду на наші добрі міжнародні відносини з радянською українською республикою не можу допустити до такої терміньольогії. Українська республика могла би справедливо упімнутися, коли б хтось із польських послів назвав себе на примір репрезентантом Наддніпрянщини. Прошу

KALODONT
хоронить зуби
бо:
ПО ПЕРШЕ є сильніщий від каміння на зубах, зменшує його і усуває.

тому рахуватися, що не не є Західна Україна і що не є Малопольська". Пос. Західний говорить дещо про непризнання договорів та по суті переповідає коротенько зміст відомої декларації Українського Клюбу, оповідає широко про свої пригоди на першому засіданні сойму, за які, мовляв, український нарід колись пімстить його. Після того забрав слово пос. Паліїв (який само нині вернув із тритижневої відпустки з закордону). Коли він покликався, що маршалок перервав пос. Західному в місці, де була мова про українську територію, марш. Дашинський перериває пос. Паліївому такою заявою: „Виключаю всяку критику моїх розпорядків з цієї трибуни. Маєте право зголосити внесок на недовіря мені. Попередній промовець, виступаючи в нічийому імени як дикий, вичисляв Бог зна які річи, але я йому в нім не переривав". Тоді пос. Паліїв зложив вже без перешкоди таку заяву: Пос. Західний вжив терміну: Західня Україна. Стверджую в імени Українського Клюбу, що лише цей термін є нами вживаний. Він означає не Наддніпрянську Україну, яка належить до СРСР, лише ті українські землі, які Польща прилучила до себе всупереч їх волі. Не дозволимо позбавити нас цього означення всеціло, яку буде творити для нас Зах. Україна, котра змагає до злуки із Сх. Україною. Марш. Дашинський: Панове можуть творити собі політичну географію, як панам подобається. Натомісць географія, яка обовязує в Польщі, мусить обовязувати і панів. Виключено, щоби якунебудь територію польської держави називати в польському соймі територією української держави. Терпеливість має свої границі. Я пробував виповнити, що в інтересі співжиття з українською радянською республикою мусимо шанувати її кордони. Ця республика мала би право до протесту, якщоб котрий з послів цього сойму назвав би Наддніпрянщину Сх. Польщею. Таке саме право маємо до протесту проти того, щоби держ. частину, приналежну до Польщі трактувати як частину іншої держави. (Підчас того інциденту і після останньої заяви марш. Дашинського в соймі гуділо наче в улию. Лунали великі оклики під адресою українців, які не залишилися довжними. Сьогоднішній виступ марш. Дашинського був живо коментований, тим більше, що в останньому часі таких його виступів подібного характеру при ріжних нагодах було більше.

Голосування над поправками.

Після заяви пос. Регера (ППС), що порушив приняття поправок на збільшення суми для емеритів, приступлено до голосування над поправками. Бюджет

KALODONT
прикрашує зуби
бо:
По ДРУГЕ делікатніший від емалії зубів, тому надає її сніжну білість.

сойму і сенату, президії ради міністрів, мін-ства закорд. справ, мін-ства військових справ принято без змін у тексті II. читання відкидаючи всі нові внески. У бюджеті мін-ства внутр. справ принято лише одну поправку, а саме 185 голосами проти 166 про зменшення на 2 міл. коштів самоврядування на удержання поліції. (Так бюджет мін-ства внутр. справ переходить до сенату зі скерненням позиції 6 міл. зол. на диспозиційний фонд.) При бюджеті мін-ства хліборобства принято 182 голосами проти 170 поправку на збільшення суми на допомогу на позашкільну освіту на 350 тис. золотих. У бюджеті мін-ства освіти відкинено внесок уряду, щоби підвишити адм. таксу в середньому шкільництві на 2.560.000 зол. При бюджеті мін-ства зем. реформ принято 176 гол. проти 153 внесок на збільшення 1.250.000 зол. фонду на меліорації і плян розбудови. Відкинено поправку соціялістів про підвищення урядничих платень на 25 відсотків, також поправку на підвищення урядничих платень до висоти окресленої в бюджетовій провізорії. Зате принято внесок, що признає 15 проц. додатку до урядничих платень. Опісля принято внесок 190 гол. проти 140 про уповноваження мін-ства фінансів до уділювання кредитів до висоти 100 міл. зол. На термін не довший як 12 місяців на ціли піднесення продукції дрібного хліборобства. При голосуванні зробили сецесію ендеки і непеесі, стримавшися таким робом від голосування. Бюджет принято 219 гол. проти 53. Так голосували за бюджетом клюби 1-ка, ХД, Пяст, Визволення і Стр. Хлопске.

Польський бюджет.

Остаточно після третього читання, з поведеними поправками сума заг. звичайних і надзвичайних видатків виносить 2,508,392.029 зол. Сума всіх прибутків виносить 2,655,000.715 зол.

НАЙБЛИЖЧЕ ЗАСІДАННЯ СОЙМУ.

Найближче засідання сойму відбудеться у вівторок дня 19. червня в 5. год. пополуд. з таким денним порядком: 1) резолюції над бюдж. провізорієм, 2) звіт комісії регуляминової і посольської недоторканости, 3) **звіт освітньої комісії про внесок Українського Клюбу в справі зачинення пяти кляс станиславівської гімназії, 4) евент. звіт правничої комісії про закон про амнестію.**

ВНЕСКИ УКРАЇНСЬКОГО КЛЮБУ.

Український Клюб зголосив нині девять інтерпеляцій м. і. в справі українських учителів, переносимих зі сх. земель до зах. частини Польщі і пять внесків м. і. про законне вживання терміну:

KALODONT
відсвіжує уста
бо:
ПО ТРЕТЄ запобігає гнильним процесам і завдяки своїй піні очищує віддих.

український замісць руський чи русинський.

СПРАВА ВИБ. ЗЛОВЖИВАНЬ. САБОТУВАННЯ 1-КИ.

На нинішньому засіданні адм. комісії принято в 3-ому читанні регулямін нашої комісії для розсліду виб. зловживань. Цей регулямін влучено до заг. постанови про поступання комісії. Одночасно змінено назву комісії на таку: комісія для розсліду закидів у справі виб. зловживань. Представники 1-ки, стоючи на становищі, що комісія не додержала, мовляв, компромісу, запропонованого маршалком сойму, участи в засіданні адм. комісії не взяли.

КРОК ВПЕРЕД, КРОК НАЗАД.

Пос. Яворська склала на нинішньому засіданні освітньої комісії заяву, спростовуючи, як тенденційні та незгідні з правдою відомости про те, що вона на попередньому засіданні комісії признала недоцільність урочистого святкування в Сх. Галичині роковин звільнення Львова „од руской окупації", ревізії тексту шк. підручників і понехання збірки на Т. Ш. Л. Як довідуємося, складення цеї заяви має свою історію, в якій не останню ролю грали амбіції, уділені посолці Яворській її клюбовими товаришами і властями.

СПРАВА АМНЕСТІЇ.

На сьогоднішньому засіданні правничої комісії принято майже без змін урядовий проект амнестії. Пос. Загайкевич (Укр. Клюб) боровся за такі зміни: (до 3-ої статті): „Пускається в непамять усі проступки і т. д. доконані до 3. травня 1928 р., або евентуально до 3. травня 1926 р. (до статті 9а): Про поширення амнестії на злочини шпигунства та про обмеження вилучення від амнестії таких випадків, у яких доказано, що виннуваті злочину шпигунства справді осягнули матеріяльну користь. Далі, щоби не вилучувати від амнестії „ділання на шкоду держави" й інших ділань буцімто в порозумінні з чужими державами. Далі про ухилення засуду смерти, про підвищення границь амнестійного даровання частей кари і про вилучення від амнестії зловживань влади та про підвищення амнестії відносно комуністів. Всі внески Українського Клюбу комісія відкинула.

Останні вісти.

(Власні телефонограми з 15. травня 1928)

МІЖНАРОДНІЙ КОНГРЕС МИРА.

В днях від 25—29. червня н. р. відбудеться у Варшаві 26-ий з черги конгрес мира, організований міжнародним бюром мира в Женеві. На чолі орг. комітету стоїть бувш. віцепремієр Тугут.

ШЛЕСЬКА ПОЗИЧКА.

Воєвода Гражинський і члени воєвідської шлеської ради підписали з американською консорцією банків позичку на суму сто міл. золотих.

КРІВАВА БОРОТЬБА БЕЗРОБІТНИХ У МОСКВІ.

„Пшеглонд Ветручни" подає з Москви, що відбулася там маніфестація сот тисяч безробітних. Між маніфестуючими та військом прийшло до сутички. [illegible] ком яких є вбитих 18 робітників, пять міліціонерів і 7 вояків і важко ранених 97 робітників, 17 міліціонерів і 15 червоноармійців. Влада видала наказ, щоби безробітні негайно вернули до місць [illegible] кання. [illegible] дівших таборах.

НАУКОВІ ЗАВЕДЕННЯ
ім. ЗОФІЇ СТШАЛКОВСЬКОЇ у Львові
вул. Зелена 22.

з правами державних шкіл, обіймає а) школу вправ (4-ро класову народню школу), б) учительський жіночий семинар, в) гімназію гуманістичного і математ.-природничого типу, г) концесіоновану музичну школу, д) інтернат для дівчат.

Оголошують вписи
почавши від 15. червня ц. р.

Оплата в гімназії I кл. 30 зол., II кл. 40 зол., III кл. 50 зол., від IV кл. почавши і в цілім семинарі по 60 зол. місячно.

За вакаційні місяці не побирається оплати.

Вступні іспити від 15. червня н. р. почавши за попереднім зголошенням в Дирекції. Інформацій уділяється на місці або письменно (проспект і регулямін на бажання). 2462

ВІДНАЙДЕННЯ ЗАЛОГИ ІТАЛІЇ?

З Копенгаги повідомляють, що ратункова експедиція на кораблі „Гоббі" щасливо віднайшла одну частину залоги „Італії". Другий помічний корабель „Бряганца" зустрів по дорові великі ледяні гори, через які щораз трудніще перебиватися. Російський ледолім висадив на берег експедицію зі санчатами, запряженими у собаки, яка рушила на пошукування ген. Нобіле.

РЕФОРМА АНГЛІКАНСЬКОГО МОЛИТВЕННИКА.

Англійська палата громад відкинула 266 голосами проти 220 проєкт уведення нового англіканського молитвенника. Наскільки це важливе для англіканської справи, свідчить факт, що засідання палати громад відбулося у високо драматичній атмосфері. Міністр внутр. справ Джонсон Гікс промовляв за відкиненням проєкту, а премієр Болдуін і канцлер фінансів Черчіль за його прийняттям.

НЕДУГА РИМСЬКОГО ПАПИ.

ПАТ повідомляє з Риму про поважний стан недуги св. отця. Папа недужає на гостру форму артеріосклерози. Лікування утруднене тому, що теперішній римський папа не терпить лікарів і не слухає їх порад. Тому не покидає своїх щоденних занять, ходить він лише більше на проходи по Ватиканському саду.

СМЕРТЬ ВИЗНАЧНОГО РОСІЙСЬКОГО ЕМІГРАНТА.

Руспрес подає, що в Римі помер на еміграції один із найбільших колишніх магнатів царської Росії кн. Фелікс Юсупов, батько безпосереднього вбийника Распутіна. Покійний був генерал-адютантом і командантом полку царської ґвардії.

З КИТАЙСЬКОГО ХАОСУ.

Ріжні вістки кажуть, що поміж ген. Єном, який заняв Пекін і Тієнтсін, і його безпосереднім зверхником ген. Фенгом почалися суперечки, які доводять уже до збройних сутичок. Чанг-Цо-Лін, який згідно з остатніми відомостями, буцім то помер, як подає Аг. Вех. живий і видав до решток свого війська відозву, якої короткий зміст: тримаймося, не даймося.

По широкому світі.

Грецький уряд для зменшення державних видатків рішив звільнити 10.000 урядовців.

Лідер альзатських автономістів барон Бюлях засуджений давно на 13 міс. вязниці, до цього часу не зголосився відсиджувати кару під ріжними претекстами, заявляючи, що його мусять узяти силоміць.

У Мукдені відбулись похорони Чанг-Тсо-Ліна.

Америк. амбасадор Геррік у Парижі має намір зголосити свою димісію; причини досі невідомі.

Французький уряд підвишив пенсії урядовцям.

До маґістрату Гамбурга прийшло 300 прохань в домаганням відшкодування за шкоди спричинені фосґеном.

В околиці італ. Медени відчули землетрус.

Грецький парлямент відкинув торговельний договір підписаний з СРСР через Пенгальоса.

Біржа.
Гроші.

Американський долар 8·89·00—8·89·50, канадійський долар 8·83·50—8·85·50, чеська корона 0·26·25—0·26·50, австрійський шілінг 1·25·00—1·25·50, румунська лея 0·05·00—0·05·50, французький франк 0·34·50—0·35·00, швайцарський франк 1·71·66—1·72·00, фунт штерлінґів 43·40·00—43·80·00, радянський червінець 28·50—30·00.

Золото: 20 корон 36·50·00—36·80·00, 20 франків 34·50·00—34·80·00, 20 німецьких марок 42·50·00—42·80·00, 10 російських рублів 47·00·00—47·40·00.

Срібло: Австрійська корона 0·67·00—0·68·00, 5 австрійських корон 3·40·00—3·46·00, австрійський фльорен 1·70·00—1·76·00, російський рубель 2·70·00—2·76·00, копійки за рубель 1·35·00—1·38·00.

Товариство українських економістів в ЧСР.
Дещо з його діяльности.

Товариство Українських Економістів у ЧСР провадить свою працю в напрямках лекційному, видавничому та організаційному.

В лекційному — намічена низка щомісячних прилюдних засідань, на яких мають виголошуватися й обмірковуватися реферати на економічні теми. Перший з таких рефератів мав член Товариства проф. С. Бородаєвський на тему: „Економічна політика як причина миру та війни", що був виголошений в березні ц. р. Слідом за ним відбувся дня 14. травня 1928 р. в Подєбрадах виклад інж. Є. Гловінського на тему: „УСРР та СРСР в їх фінансових взаємовідношеннях". Референт у свому рефераті виставив такі тези:

1. При розгляді фінансових взаємовідношень УСРР і СРСР треба розріжняти взаємовідношення формального порядку — в царині фінансового і бюджетового права і взаємовідношення матеріяльного порядку, які виявляються в територіяльному розподілі державних прибутків і видатків.

2. Обсяг бюджетових прав Союзних Республик на протязі часу їхнього істнування мінявся. В цих змінах можна добачити дві протилежні тенденції — збільшення централістичного моменту, яке приводить до збільшення ролі союзних органів у фінансовому господарстві Союзу і поширення в певних межах і галузях автономних прав Союзних Республик.

3. Централізм сучасного діючого фінансового права СРСР виявляється в тому, що а) джерелом права і для Союзу і для Республик є законодавство союзних органів; б) єдиний державний бюджет СРСР складається із загального союзного бюджету і з бюджетів Республик, які всі в остаточній інстанції затверджуються союзними органами; в) по лінії прибутків до загально-союзного бюджету віднесено до 3/4 всіх державних прибутків. Встановлення податків, кредитові операції й емісія грошей належить Союзові. Розподіл усуспільнених промисловостей і торгу між Союзом і Республиками переведено в той спосіб, що головні галузі народнього господарства залишені в руках Союзу; г) по лінії видатків Союз тримає в своїх руках головніші артерії як господарчого, так і державного життя. Це виявляється в розподілі комісаріятів (і видатків на них) на загально союзні, обєднані і необєднані; д) в царині видатків по фінансуванню народнього господарства союзна влада ставить певні директиви органам республиканським для виконання.

4. Поза цими обмеженнями Республики мають складати свій бюджет цілком автономно і право союзних органів затверджувати бюджети Республик носить лише формальний характер. Але в тому випадку, коли республиканський бюджет зведений з дефіцитом, союзні органи мають право повного перегляду бюджету по суті і внесення відповідних змін до бюджетових позицій.

5. При оцінці бюджетового права СРСР треба мати на увазі також і те, що бюджетове право лише тоді здійснює своє призначення: бути правом народу, розпоряджати державними прибутками і видатками країни, коли здійснені певні політичні передпосилки. В умовах диктатури комуністичної партії, зеднання влад законодавчої і виконавчої і відсутности елементарних політичних свобід бюджетове право є лише мертвою буквою.

6. Схарактеризований стан річей — це льогічна необхідність, що випливає з істоти радянського устрою і тих змагань, що їх ставить державі комуністична влада. Але з цього-ж з льогічною необхідністю випливають і матеріяльні наслідки для УСРР — фінансова експльоатація УСРР на користь цілого Союзу.

7. Вияв цієї експльоатації знаходиться в територіяльному розподілі державних прибутків і видатків на терені УСРР. Підрахунки цих прибутків і видатків за самої своїй істоті не можуть бути докладними. Є декілька варіянтів цих підрахунків, але всі вони стверджують, що УСРР більше віддає, ніж одержує. Частина національного доходу України, що побирається у вигляді державних прибутків, іде до загально-союзної каси і вживається на цілі, чужі українському народові.

В живій дискусії, що розвинулася після реферату, брали участь студ. Павлишин, абс. Петрашівський, д-р інж. Ол. Питель, інж. Недоля, студ. Довгань, доцент М. Добриловський і проф. В. Тимошенко. З огляду на пізний час дискусію припинено і референт відповів на запити й опонентам.

Черговий реферат матиме мабуть проф. В. Тимошенко на тему: „Кріза сільського господарства".

У видавничому напрямку Товариство випустило перший збірник „Українського Економіста" (Подєбради, 1928, 8°, 160 стор. літогр.) і підготовляє до видання другий збірник, матеріяли для котрого проситься надсилати до 1. липня 1928.

В організаційному напрямку Товариство навязало звязки з українськими економістами в Злуч. Державах Америки, Франції, Польщі, Галичині. Кількість членів зросла до 45 осіб (39 дійсних членів і 6 співробітників). Товариство приняло участь у низці організацій і святкувань та взяло діяльну участь у виставці в день „Сільського Господаря" дня 16. травня 1928 р., що була влаштована при Українській Господарській Академії в Подєбрадах заходами Агрономічного Товариства.

НОВИНКИ

— **Ревізії й арештування в Кракові.** Дня 13. червня в Кракові поліція перевела ревізію у студентів краківського університету, братів Романа і Теодозія Руденських з Жежави, пов. Заліщики. По тригодинній ревізії забрано молодшого брата Р. Руденського на поліцію до стягнення протоколу. Братові арештованого сказано в поліції, що Р. Р. по стягненню протоколу звільнено; тимчасом вечером в год. 8.30 арештованого, закутого в кайдани, повезено в невідомім напрямі. Належить замітити, що в часі ревізії забрано листи, відтинки грошевих переказів і такий „небезпечний матеріял", як книжку „Охорона чести" Підковича. Арештованому відібрано на поліції такі річи, як ковнірець, краватку, пояс і цілий день голодовано. Просимо панів послів інтервеніювати в цій справі. — Українські студенти в Кракові.

— **Промоція.** Дня 2. червня ц. р. відбулася у великій залі Карлового університету в Грацу промоція Володимира Бойка на доктора медицини.

— **Православні парохії.** Митрополит православної церкви в Польщі предложив міністерству освіти проект, щоби відчинити нові православні парохії у Турці н. Стр., у Бутлі, турчанського повіту та Берлогах, калуського пов. Православні священики вже виїхали в ці місця. Як бачимо, православія з Лемківщини посувається і поза її межі.

— **Міський комітет позашкільної опіки у Львові збирається 19-го ц. м. в 6. год. веч.** в Музею артистичного промислу на вул. Гетьманській для річного справоздання з діяльности. На ці збори запрошує комітет директорів шкіл і представників батьківських гуртків.

— **Кобзар-бандурист у Парижі.** Відомий кобзар-бандурист Василь Ємець дає концерти в Парижі. Програма його концертів дуже ріжноманітна: від „попурі" народніх мельодій і старих кантів та історичних дум, аж до легких, веселих пісень і танців.

— **Народні вчителі,** уроджені в р. 1904-6, а зачислені до резерви, покликані до військових вправ на 8 тижнів від 5-го липня, а з ними уроджені в 1902 і 1903 р., що не робили вправ минулого року.

— **Тверезість у Варшаві** хотять завести члени протиалькогольного союзу, заохочені прикладом Спол. Держав і славного міста... Пружкова. Вони почали збирати підписи, щоби зробити плебісцит у справі заборони продажі алькоголю.

— **„Пан" і „ви".** М-ство військових справ оголосило в деннику своїх приказів як треба звертатися до рядовиків: у службі через „ви", а поза службою старших підстаршин від сержанта через „пан", а всіх нижчих через „ви". Таким робом „ви" досі рідко вживане в польській мові починає заступати офіціяльно „пана".

— **Катастрофи й нещастя.** У Бразилії, в місті Фонталеца, відчули сильний землетрус. — У Люблинщині градова буря знищила засіви в двох повітах. — На залізничому шляху Ковель—Сарни, біля Маневич вударились два товарові поїзди; є кілька ранених. — У Лодзі пошесть грипи. У Львівщині епідемія віспи: за 1 день зареєстрували нових 12 випадків недуги. — Недалеко від Сен-Себастіяно автобус з туристами впав із моста в ріку; втопилось 8 осіб.

ЛІКАР ДЕНТИСТ **Е. Вайсберг** спеціяліст недуг устної ями, лічення лямпою „Sollux". Лябораторія штучних зубів. Умови догідні. Ґруннвальдська 2 біччя Листопада. 2465 1—1

Товариський З'їзд
абітурієнтів тернопільської гімназії з 1901 р. відбудеться в днях 29 і 30 червня в Тернополі. Адреса Комітету: Проф. Кордуба, Тернопіль, Зелена 1 а. 1-1

— **Кінець сензаційного процесу.** В Парижі скінчився процес, що на протязі тижня давав пресі величанський матеріял для сензації. Судили вбийника Месторіна, що кілька місяців тому ограбив золотаря Труфома, вбив його, вивіз автом за місто і обливши його бензиною, підпалив. Суд присяжних засудив його на досмертні тяжкі роботи, а не на смерть, з огляду на раніше зразкове життя. Вулична юрба домагалась окликами смерти для Месторіна. Після розправи арештували ще сестру жінки Месторіна, що була присутна при злочині і переховувала награблені бриліянти. Є підозріння, що вона жила в близьких зносинах із Труфеном. Жінка засудженого пробувала після присуду мужа отруїтись.

— **Ріжні вістки.** Відомий інжинір Рив, що вибирався через Атлянтик на своїм морськім човні, мусить відкласти свою подорож, бо його вірителі зафантували його апарат. — Берлінська преса повідомляє про заручини герцоґа Филипа-Альберта Вюртемберґського з ерцгерцогинею Розою Австрійською. У першім подружі герцоґ був жонатий із молодшою сестрою ерцгерцогині, що вмерла 1924 р. — Швецький король з нагоди свого 70-ліття дістав найвищий польський ордер „Білого Орла", завіщо, невідомо. — У шкільнім році 1927-8 було в Польщі 26.478 народніх шкіл з 3,364.822 учнями.

— **Закони про рабінів пише католик.** Литовський уряд приготовляє новий закон про владу рабінів. Рабінів вибиратиме на 5 літ релігійна громада, але їх мусить затверджати уряд і вони виконуватимуть деякі функції державних урядовців. Над цим новим законом працює декан Миронас, католик.

— **Смерть феміністки.** Недавно обійшла світ сензаційна звістка, що провідниця англійських суфражеток Пенкгерст уродила „евгенічну" дитину, себто від вибраного нею батька, принагідного мущини, якого імені й згадати не хотіла. Тепер приходить звістка про її смерть. Можливе, що ця смерть є у звязку із надто пізним материнством Пенкгерст, що мала приблизно 60 літ. Її дві дорослі доньки є давно визначними феміністичними діячками. Пенкгерст причинилась своєю невтомною діяльністю, без огляду на глум мущин, до здійснення неодного постуляту жіночої рівноправности в Англії.

— **Рекорди.** Одна єгиптянка з Абмерсу вродила пятеро дітей одного дня: трьох хлопців і двоє дівчат. Усі здорові. — Американський летун Штульц пробував 12-й раз знятись на своїм гидроплані „Френдшіп", на якому хоче перелетіти Атлянтик, надаремне. — По офіціяльним даним що-року в Англії переходить на католицизм приблизно 12.000 осіб.

— **Саранча в Палестині та Сирії.** Палестинське та сирійське населення воює із хмарами саранчі, що впала на всю країну. До неї стріляють із рушниць і із спеціяльних приладів, що „плюють" огнем.

— **Процес за вбивство Распутіна.** Неодин буде здивований звісткою, що чернець Распутін, всевладний дорадник бувш. цариці, має доньку. Ця донька, Солов'йова, починає тепер у Парижі процес проти князя Юсупова, який убив Распутіна, описавши це точно в своїх споминах. Солов'йова домагається 25 міл. франків відшкодування за смерть батька. Паризький суд матиме нелегку справу до розсуду.

— **До бігуна 60 літ тому.** Лет „Італії" до бігуна пригадав першу подорож туди, зроблену французом Густавом Ламбером 1865 р. Цей молодий учений приготовлявся до подорожі три роки, збираючи гроші та матеріяли, щоби здійснити свою мрію і пробути на бігуні 2 роки. Він назбирав з 50 охотників: учених і лікарів, що згодились їхати з ним. Міністерство освіти та географічне товариство дали йому запомогу. Ламбер зібрав 600.000 фр. і за ці гроші купив корабель, спеціяльно пригожий до плавби серед ледів. Та цього було мало. Ламбер, щоби зібрати більше гроша влаштував сензаційний фестин на величайській площі Парижа і сам літав на бальоні, щоби притягнути публику. Але долід був нужденний. Виправу треба було відкласти. Почалась франко-німецька війна і Ламбер вступив до війська як звичайний рядовик і згинув. Аж 40 літ пізніше його мрію здійснив подорожник Пірі.

— **Що можна зробити із Сагаон.** Єги-

єгипетський уряд задумує плян, що може стати зворотною точкою в господарськім житті Єгипту. Є це намір вибудувати ко-ротким канал від Середземного мор до котлини Ель Гатара, куди переливало би 4 міл. куб. метрів води. Ця скількість води вистарчила би до електрифікації всього Єгипту і зробила би врожайними великі простори пустарі. Вся ця ідея виринула у звязку із фактом, що околиця Ель Гатара находиться у найвищім своїм місці на 134 м. нижче морського рівня. Кошти будови цього каналу обчислені на 15 міл. фунт. Єгипетський уряд поклав у бюджет на цю ціль 30.000 фунт. шт.

— Цікава кара. Норвеська поліція засудила на 500 корон чотирьох послів-соціялістів — між ними бувш. воєнного міністра та єдину жінку-посолку — за те, що вони матеріяльно піддержували страйк будівельних робітників. Страйк признали незаконним тому, що робітники згодившись на мировий суд не піддались йому.

— Вечір творів чеських композиторів. У вівторок дня 19. ц. м. відбудеться у великій салі Муз. Т-ва ім. Лисенка вечір пісенних чеських композиторів Вітеслава Новака і Йосифа Сука у виконанні Дарії Герасимович і Дарії Гординської. Початок в год. 8 вечір. Вступ безплатний за програмкою в ціні 1 зол., для шкільної молоді 50 сот. Ближчі подробиці в афішах.

— Обява сокільським гніздам. Подається до відома учасникам Сокільського Свята, що Львівська Дирекція залізничих шляхів признала 66 процент знижки на всіх залізничих шляхах в поворотній дорозі. Знижки важні доперва від 30 кільометрів в гору. Знижок не розсилається. Одержується їх в прибічному бюрі на площі „Сокола-Батька" в дні 24. червня до год. 1-ої в полудне. Товариства там передають спис учасників, потверджений печаткою даного Товариства. — „Сокіл-Батько. 2457 1-1

— З приводу надсподіваної дорожнечі скір на футра, прошу спішитися зі замовленнями нових футер і репарацій та перефасонованим жіночих футер, і вже літом віддати до робітні П. Карпяка Львів, Куркова 11а. 2422 4-10

Театри.

Міський великий театр:

16-го г. 3·30 попол. „Д-р Юлія Сабо".
16-го г. 7·30 веч. „Далека Царівна" Ростана (премієра).
17-го г. 3·30 попол. „Гра кохання і смерти" Роллана.
17-го г. 7·30 веч. „Далека царівна" Ростана.

Міський „Театр Новин":

16-го г. 8. веч. „Доллі".
17-го г. 3·30 попол. „Молодість у маю".
17-го г. 8. веч. „Доллі".

КІНА.

„Аполло": „Тайна пані С." і „Мистець світа".
„Лев": „Герої Сагари".
„Палас": „Подружі вакації".
„Фатаморгана": „Княжна хитрупя".
„Байка": „Готель місто Львів"

Дописи.

СТАНИСЛАВІВ. (З діяльности Філії Т-ва Охорони Воєнних Могил). Виділ Філії Т-ва Охорони Воєнних Могил, передаючи могили наших Героїв на станиславівському цвинтарі новим опікунам, складає отсею дорогою всім, що досі ними займалися, щиросердечну подяку. Передовсім висказує виділ своє признання станиславівським пластунам, котрі рік-річно з великим пієтизмом обдерновували їх і прикрашували могили в квіти. Не меншу подяку складає виділ нашим паням, що займалися збірками та помагали ревно при улаштуванні панахид і святочних походів. Виділ Філії Т-ва О. В. М., бажаючи забезпечити наші воєнні могили на довший ряд літ, звертається з гарячою просьбою до всіх, кому дорога память Полеглих, щоби ставали опікунами воєнних могил у Станиславові. Незабаром буде поміщений в часописах повний спис похованих на станиславівському цвинтарі Стрільців, щоби пригадати українським родинам, що поміж похованими є їхні члени, які ждуть на краші памятники. Крім поданих в попередньому списі зложили ще датки на охорону могил такі особи: о. д-р Фіголь 35 зол., проф. Костецький 35 зол., вел. Бачинська 35 зол., матуристи української гімназії 35 зол., о. Северин Снігурович 35 зол., XI. пласт. курінь ім. Мазепи 35 зол., о. д-р Бойчук 20 зол., д-р Мацюк 10 зол., д-р Грушкевич (крім оплати за одну могилу) ще 10 зол., д-р Никифорак 20 зол., проф. Гнат Павлюк 17·50 зол., збірка в церкві в Хриплині 7·50 зол., збірка в церкві в Підлужу 8 зол., збірка в церкві в Радчі 19 зол., з пушки на цвинтарі 2·85 зол., проф. Ілля Ковальський 10 зол., проф. Микола Цецкий 35 зол., VI. А. кл. української гімназії 35 зол., Ямниця (збірка) 28 зол. — Гроші просимо складати на вкладкову книжочку Повітового Союзу Кооператив в Станиславові ч. 28.

Зі спортового життя.

Краєві легкоатлетичні змагання.

До краєвих легкоатлетичних змагань, уладжуваних Українським Спорт. Союзом, які починаються в неділю 17. червня 1928 від год. 9-ої рано, зголосилося дуже поважне число змагунів як з провінції, так і зі Львова. „Скала" (Стрий) зголосила 15 змагунів та 4 змагунки, „Беркут" (Перемишль) 6 змагунів, УССК (Львів) 15 змагунів та 5 змагунок, а крім того авізовані зголошення від „Веселої Громади" і „Спартанки" (Перемишль) та СКУД-а „Сагайдачного" й інших зі Львова.

Від ряду літ не бачив Львів такої великої скількости стартуючих легкоатлетів та легкоатлеток, тому українське громадянство, що виявляє стільки заінтересування для рідного спорту, напевно явиться численно на площі С.-Б., де буде свідком нових українських осягів.

До змагань у кошиківці за мандрівну нагороду „Союзу Українок" зголосилися три наші найкращі жіночі дружини: „Весела Громада" та „Спартанка" з Перемишля і СКУД зі Львова. „Спартанка" всіми силами буде старатися лишити при собі добуту в минулому році мандрівну нагороду. Але чи остоїться перед „Веселою Громадою" або СКУД-ом?

Початок змагань в 3-ій год. попол. на площі С.-Б.

Переписка Редакції.

Вп. Дописувачів повідомляємо, що наша газета завалена дописами, замітками, комунікатами й всяким іншим редакційним матеріялом, який ми використовуємо в міру можливости. Тим, що засипують нас листами і домагаються негайного поміщення надісланих матеріялів, і то без ніяких скорочень, заявляємо, що ми тут, безрадні — з уваги на невеличкий обєм нашого органу. Будемо старатися використати по можности все, але просимо бути терпеливими і вибачливими, якщо надіслані дописи й матеріяли будуть обрізані і сконденсовані. Інакше робити ми не можемо. Просимо ще раз наших Вп. Дописувачів писати тільки про справи загально-громадського значіння, і при тому писати коротко, читко й тільки на одній стороні паперу.

Д-р Т. Окуневський: „Боротьбу за мир" згідно з дорученням, вислано на вказану адресу

ВІДОЗВИ Й КОМУНІКАТИ.

До всіх правників-українців.

Перед світовою війною основано статутово „Товариство Українських Правників" у Львові, якого метою є плекати й розвивати в українській мові правничі і суспільні науки в теорії і практиці та зберігати станові інтереси всіх правничих станів, заступлених в Товаристві.

Товариство це розвивалось дуже гарно, згуртувало поважну скількість членів зпоміж адвокатів, нотарів, професорів університету й урядовців усіх дикастерій, проявляло живу діяльність на полі науковім при помочі відчитів і видаванням публікацій наукових, висилало меморіяли до австрійського правительства дотично законопроектів у справах великого значіння для цілого нашого народу і взагалі стояло на сторожі береження інтересів загальнонародніх і всіх правничих станів.

Внаслідок війни діяльність Товариства припинилася і щойно в останніх роках воно віджило і досі поробило заходи в ціли придбання нових і віднискання давніх членів, увійшло в ближчий контакт з нашою парляментарною репрезентацією для взаїмного інформування себе в справах, що входять у круг ділання Товариства, поробило заходи, щоби в провінціональних містах утворено секції Товариства, уладжувало відчити і т. п. Одначе ширшій діяльности Товариства стояла і стоїть на перешкоді недостача грошей, бо хоча у Львові придбано нових і згуртовано майже всіх давніх членів, то зпоза Львова, на жаль, лиш незначна часть давніх членів зголосила свою приналежність до Товариства й уважає за свій обовязок платити членські вкладки, а нових членів майже не прибуло.

Тому, що потреба істнування Товариства безсумнівна для кожного свідомого члена нації, а успіхи його діяльности можуть уже в найближчій будучині виказатися, хоч би з приводу недалекої реорганізації судів, майбутнього оснування українського університету і при інших важних нагодах, при котрих зайде потреба оборони прав загально-народніх і станових, — підписаний Виділ звертається до загалу українських правників, щоби приступили в члени свого Товариства, а давні члени зголосили дальшу приналежність до Товариства. Вписове виносить 2 зол., місячна вкладка 50 сотиків.

На знані Виділові адреси вишлеться окремо цей зазив з долученням чеків і новоприступаючих членів проситься прислати вписове і вкладку за кілька місяців згори для оминення коштів; давніх членів проситься, щоби кожний з них, в міру маєткової спроможности, прислав принаймeнше одноразово якусь квоту на вирівнання вкладок за минулий час, тому, що львівські члени залеглі вкладки від 1924 року почавши заплатили. Грошеві посилки чеком приймає на рахунок Товариства Краєвий Союз Кредитовий у Львові, а всякі письма належить висилати під адресою Товариства у Львові, Народній Дім, вул. Рутовського (льокаль „Української Бесіди").

Виділ Т-ва Українських Правників у Львові.

ОПОВІСТКИ.

Українська гімназія „Рідної Школи" в Дрогобичі. Вступні іспити до кляс від II.—VII. включно відбудуться 25. і 26. червня, вст. іспит до I. кляси 28. і 29. червня. Інформації і зголошення кожного дня передполуднем в секретаріяті гімназії. — *Управа.* 2364 4—6

Приватна гімназія Р. Ш. в Коломиї повідомляє, що вступні іспити до кляс IV—VII відбудуться дня 30. червня в годині 8. До іспиту треба предложити метрику, останнє шк. свідоцтво й свідоцтво повторного щеплення віспи. Вписи тріватимуть від 29./VI.—3./VII. — *Управа.* 2433 3-3

Приватна семинарія Р. Ш. в Коломиї з правом прилюдности повідомляє, що вступні іспити на I. курс відбудуться дня 26., 27. і 28. червня в 8. годині. В ціли допущення до іспиту батько (опікун) мусить внести подання, до котрого треба долучити метрику, останнє шкільне свідоцтво, власноручно кандидаткою написаний перебіг життя, свідоцтво повторного щеплення віспи й лікарське свідоцтво. Вступні іспити на курси II.—IV. відбудуться дня 30. червня. Вписи тріватимуть від 28. червня до 3. липня включно. — *Управа.* 2432 3-3

В прив. учит. семінарії СС. Василіянок у Львові при вул. Потоцького 95 з правами державних шкіл відбудуться іспити в такім порядку: Вступні іспити на I. курс від дня 26—28 червня (а не 30.VI. як було оголошено), на курс II. і III. в днях 25—27 червня. Подання доповнені метрикою, лікарським свідоцтвом від фізика та останнім шкільним свідоцтвом треба складати в дирекції найпізнійше день перед початком іспиту. Вписи на всі курси та до всіх кляс семикласової школи вправ відбудуться в днях від 28. червня до 3. липня включно. — *Управа.* 2316 4-4

Замісць цвітів на домовину бл. п. Юлії Лопатинської зложив дир. Олександер Костик 20 зл. на „Рідну Школу". — Жертводавцеви складає щиру подяку *Головна Управа.* 2354 1-1

Інститут ім. св. Йосафата (Мала Семинарія) у Львові вул. Сикстуська 39 а, прийме на шкільний рік 1928/29 гімназійних учеників з I—VIII класи за місячною оплатою 6 ам. дол. (72 зол.). Оплату приймаєсь також харчами. Убогі і добрі ученики можуть бути приміщені за зниженою оплатою, або й безплатно. Подання треба вносити до Ректорату Інституту до дня 15. липня 1928 р. 2458 1-1

Позір Ходорівщина й Бібреччина! Дня 15. липня 1928 р. відбудуться в салях Народного Дому в Ходорові Великі Репрезентаційні Студентські Вечерниці. — За Комітет: Гудей О., Н. Одішинська, М. Гадібей. 2360 1-1

Вписи до приватної Торговельної Школи вул. Коперника ч. 1, будуть відбуватися в днях [illegible]—30 червня 1928 від год. 10—1 в домівці школи. До вписку треба предложити метрику і свідоцтво укінчення 7 кл. всенародної або 4 кл. середньої школи. Ученики (ці), що м[illegible] понад 17 літ життя, мусять просити Кураторію львівської шкільної округи у Львові, вул. Карнедівська 4 о дозвіл на принятте їх до школи. — *Управа.* 2467 2-1

На заклик Філії Т-ва Охорони Воєнних Могил в Козярі на будову памятника по „Полеглих" зложили в золотих: Збірка Вп. П. О. Утриска — Турка 38/50, Д-р О. Пеленський — Рашів 10, О. Пеленський — Бережани 10, зі Львова: Інж. І. Ольховий 10, І. Сітницький, проф. гімн. 5, Інсп. Ольховий В. 5, Гелевей П. 5, Пеленський О. 5, Радовичівна О. 5, Панас М. 2. — Візваних громадян проситься о надіслання жертв, які рівнож будуть оголошені. За прислані жертви складає щиру подяку *Виділ.* 2449 1—1

В приватній Семинарії учительській С. С. Василіянок з правами прилюдности в Дрогобичі — іспити вступні **на I. курс** відбудуться у днях 26. 27 і 28. червня, а іспити вступні на II. III. і IV. рік — на днях 29. і 30. червня. — До іспиту належить предложити 1) метрику хрещення, 2) свідоцтво лікарське від фізика і 3) послідне свідоцтво шкільне. — Зголошення до інтернату приймають С. С. Василіянки. — За Управу *о. Я. Громницький.* 2452 1-2

Екскурсія кременецької української гімназії, яка відвідала в часі від 9. по 12. червня ц. р. м. Львів, цим складає найсердечнішу подяку Високим Українським Установам, Організаціям і окремим Громадянам за щире приняття та допомогу в справі звидження старинностей м. Львова. Просимо інші львівські українські часописи цей лист передрукувати. — Директор гімназії С. *Мацкевич.*

ДРІБНІ ОГОЛОШЕННЯ

ЛІСНИСЬКО Зимна Вода-Рудно. Парцелі (парк) на продаж під будову. Інж. В. Манастирецький, Львів, вул. Пекарська 17. 2456 1-1

ДО ЗАМІНИ парохія добра — найрадше в околицях Рогатина або Бережан. Зголошення до Адміністрації „Діла" під „Парохія А". 2459 1-2

УКРАЇНСЬКЕ Фотографічне Заведення „Спорт" Львів, Оссолінських ч. 6. 2648 8—10

ГОДИННИКИ тільки найліпших фабрик прецизійні продає за готівку і на рати від десятків літ з найліпшої сторони звісна фірма Іван Зельтенрайх. Львів, пл. Марійська ч. 3. 3 92-1

СТУДЕНТ прав, здібний інструктор, симпатичний, прийме лекцію (гімназія, семинар, народня) в горах за удержання. Зголошення до „Діла" під „Певний". 2446 2—3

ДМИТРО БАЛАН, син Івана з Старого Лисця, почта Лисець повіт Богородчани, пошукує своєї жени Катерини з Гуменюків Балан, яка в листопаді 1925 року втекла з дому і досі не повернула. — Жена моя є росту низького, числить тепер 33 роки, волосся чорне, зуби попсуті, округле лице. Хто знав би що про згадану особу, буде ласкавий дати про це мені знати під вище наведеною адресою. — *Дмитро Балан.* 2355 1-1

ОГОЛОШЕННЯ.

За оголошення Редакція не відповідає.

Спеціяліст недуг легенів, серця і жолудка
Д-р Фелікс Ган
Львів, Городецька 46.
2353 Пересвітлення Рентґеном. 11—24

ОДИНОКЕ ДЛЯ БІЛЛЯ МИЛО МАРКИ
„РАЙСКЕ СМЄХОВСКІ"

А. ПЯСЕЦКІ С. А. ФАБРИКА ЧОКОЛЯДИ **КРАКІВ**
ВЛАСНІ СКЛЕПИ: Краків, Головний Ринок, Лінія А–Б і Ц–Д. Варшава, Краківське передмістя ч. 7.
поручає безконкуренційно, у великім виборі роди чоколяди сметанкової, молочної, десерової і до варення як також чоколядки, кармельки і цукри. — Не шумною реклямою, але якостево знаменитими виробами, зробленими з гарантійно чистих сирівців, хочемо здобувати признання найширших кругів, одночасно числячи найприступніші ціни.
1581 **Замовлення приймає Народна Торговля у Львові.** 11—50

Д-р М. ВАХНЯНИН
ординує **в Карльсбаді**
дім „Wied" Mühlbrunnstrasse 9.
2119 Тел. 19—91. 7—14

Спеціяліст шкірних і венеричних недуг
д-р І. Мунд б. сек. шпит. від. і львівськ. ординує від 8—9 і від 2—6 у неділі від 9—1 Львів, вул. Асника 1. ріг вул. Пілсудського (Панської). Телефон 48-01.
2464 1—1

Присилайте передплату!

НА РАТИ! і ЗА ГОТІВКУ!
МЕБЛІ всіякого роду також отамани, канапки, складані і подеві діжка, сальонові гарнітури, вклади і матераци найдешевше в **„ДОРОТЕУМ"**, **Сапіги 34.** Телефон 15-01. 2465 1—1

зол. 11·00 **БУДИЛЬНИКИ** зол. 11·00
франц. закорд.
з гарантією, тільки у фірмі 2-2
Б. ҐРИНБЕРҐ, вул. Сикстуська 4

ДИВАНИ, ФІРАНКИ, портієри, гарнітури, капи власної виробі по фабричних цінах. Вайс, площа Марійська 5. І. поверх. 2585 7-10

КРУЖЛІВКИ ДО МОЛОКА
світової слави „LACTA" і „MILKA"
продає на догідних умовах
А. ГАМПЕЛЬ управитель фірми **„ARDORA"**
WIELICZKA
Пошукується скрізь здібних і совісних заступників, подати референції. — Висока провізія. — Переписка німецька і польська. 2451 1—1

ПОШУКУЄМО РАЙОНОВИХ ЗАСТУПНИКІВ в усіх місцевостях Галичини до продажі дуже покупних артикулів за високою провізією. Зголошення: **Пезетна** Львів, Слонацького 2. 2413 1-1

ДО ПРОДАЖІ дім підній вільний на Вульці 43. Відомість вух. Б. Хороброго ч. 4. у Дзедзицького. 2461 1-1

Присилайте передплату!

ТОВАРИСТВО ВЗАЇМНИХ ОБЕЗПЕЧЕНЬ „ДНІСТЕР".

Рахунок зисків і страт за 1927. рік.

РОЗХІД	Відділ обезпечень від вогню зл.	с.	Відділ обезпечень від крадежі з вломом зл.	с.
Виплачені шкоди по відчисленню участи реасек. Товариств	134.453	98	3.994	89
Видатки на заряд:				
Провізія агентам . . . . . Зол. 102.831·04			3.308	62
Біжучі адміністраційні видатки „ 336.779·24			1.195	69
Податки і скарбові належности „ 41·308·15			684	42
Зол. 480·918·43				
по відчисленню зворотів від реасек. Товариств . . . . . Зол. 19.516·64	461.401	79		
Відписи й інші видатки:				
Відписи . . . . Зол. 13.381·31				
Страти на курсі цінних паперів і валют . . . . . . „ 6.310·40				
Інші видатки . . . . „ 109.143·66	128.835	37	1.201	60
Резерва на невиплачені шкоди	20.922	20	1.561	—
Стан фондів з кінцем 1927 р.	1,827.192	81	34.760	75
Надвижка з річного обороту	1.606	63	222	69
	2,574.412	78	46.929	66

ПРИХІД	Відділ обезпечень від вогню зл.	с.	Відділ обезпечень від крадежі з вломом зл.	с.
Перенос фондів з 1926 р.	2,184.697	93	30.556	71
Резерва на невиплачені шкоди, перенесе а з 1926 р.	19.487	48		
Зачислені премії по відчисленню премії реасек. Товариств	199.980	77	3.774	41
Дохід з льокації капіталів	65.613	14	1.973	66
Належитости від поліс	43.267	76		
Зиск на курсі цінних паперів і валют	11.920	01		
Ріжні	49.445	69	5.209	56
Провізія реасек. Товариств			5.415	31
	2,574.412	78	46.929	66

Рахунок білянсу з днем 31. грудня 1927.

СТАН ЧИННИЙ	Відділ обезпечень від вогню зл.	с.	Відділ обезпечень від крадежі з вломом зл.	с.
Стан каси з днем 31. грудня 1927 р.	129.706	03	1.433	49
Розпорядимі вкладки в кредитових інституціях і щадницях	347.439	04	32.096	79
Власні реальности	279.000	—		
Цінні папери по курсі з дня 31 грудня 1927 р.	122.884	99		
Льокації пенсійного фонду	98.565	18		
Чинні сальда рахунків з реасек. Товариствами	76.823	37	1.538	27
Залеглости в агенціях	851.412	25	6.375	46
Ріжні довжники	74.257	15		
Кавційні ефекти агентів і інші	103.409	31		
Позички	136.021	06		
	2,219.518	38	41.444	01

СТАН ДОВЖНИЙ	Відділ обезпечень від вогню зл.	с.	Відділ обезпечень від крадежі з вломом зл.	с.
Фонд основний			30.000	—
Фонд резервовий	476.456	20	2.452	60
Спеціяльний фонд на звороти	37.869	03	43	50
Спеціяльна резерва	65.540	—		
Резерва на сумнівні належитости	763.500	—		
Фонд на ріжницю курсу	61.037	01		
Резерва премії з відчисленням участи реасек. Товариств	315.044	18	2.264	65
Резерва на невиплачені шкоди	20.922	20	1.561	—
Фонд спеціяльний для посередних обезпечень	3.000	—		
Фонд пенсійний	245.349	02		
Фонд на організацію огневих сторожей	18.283	52		
Фонд безпроц. позичок на огнетрев. критя дахів	18.617	95		
Фонд заосмотрення агентів	34.410	68		
Фонд стипендійний ім. д-ра Кудачковського	7.302	72		
Фонд стипендійний для дітей урядників	13.015	76		
Фонд стипендійний для дітей агентів	13.015	76		
Довжні сальда рахунків з реасек. Товариствами	64	77	3.173	32
Ріжні вірителі	20.473	64	1.726	25
Кавції агентів і інші	103.409	31		
Надвижка з річного обороту	1.606	63	222	69
	2,219.518	38	41.444	01

Зужиття надвижки після ухвали Загальних Зборів з 17. травня 1928.

Білянсова надвижка за рік 1927. виносить у відділі обезпечення від вогню . . . . зл. 1.606·63

З того призначено:

1. 50% до резервового фонду, по мисли § 8 д) статута . . . . зл. 803·—
2. 8% до пенсійного фонду по мисли § 55 уст. 2 статута . . . . „ 128·—
3. на спеціяльний фонд на звороти по мисли § 55 уст. 4 решту . . . . . . „ 675·63 „ 1.606·63

У відділі обезпечень від крадежі з вломом зл. 222·69, яку призначено по мисли § 15 стат. в цілости до резервового фонду цего відділу.

Львів, 18. травня 1928.

Бухгальтер: **І. Мороз.**

ДИРЕКЦІЯ:
Володимир Децикевич **Д-р Володимир Охримович** **Ярослав Колтунюк.**

РЕВІЗІЙНА КОМІСІЯ:
Д-р Юлій Савчак **Олекса Гошовський** **Микола Мельник.**

2454 1—1

Від 15. травня відкритий ПАНСІОНАТ „Подолянка" в Трускавці
Сонішне положення, повний комфорт, харч здоровий. Ціни приступні. Замовлення приймає Т. Дмитеркова
2242 5-6

Ширіть наш часопис!

„ФОСФОР"
ФАБРИКА ШТУЧНИХ НАВОЗІВ
ЛЬВІВ
БАТОРІЯ 32 Телеф. 50-69

СУПЕРФОСФАТИ: кістяні і фосфорово-азотові, МІНЕРАЛЬНІ і амоніякові.
РЕФОРМФОСФАТИ: кістяні і мінеральні від 18 до 26% P_2O_5!!!
ТОМАСИНИ: „Columeta", — „Зоря" і інші як краєві так і закордонні.
СОЛИ потасові і КАІНІТ, АЗОТНЯК, САЛІТРА (Хоржовська) амонова.
САЛІТРА чілійська — СІРЧАН амоновий
Вапно навозове палене і мелене (97%, CaO) — будівельне вапно
ФОСФОРИТИ палені і мелені (CaO) з розп. P_2O_5
Достава вагонова і детайл. по фабр. цінах і на найдог. услівях кредит.
2261 8—20

За редакцію відповідає Василь Мудрий. Видає Видавнича Спілка „Діло". З друкарні Видавничої Спілки „Діло". Львів, Ринок ч. 10.